

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne C., so sídlom v Č., IČO: X., zastúpenej F., so sídlom v B. IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., konateľ a advokát, proti žalovanej S., bývajúcej v B., o **zaplatenie 210 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 149/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2014 sp. zn. 6 Co 569/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 28. mája 2014, č.k. 10 C 149/2013-52, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa od žalovanej domáhala zaplata sumy 210 Eur s príslušenstvom titulom zmenkovej sumy, a to podľa čl. 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalobkyňa odvolanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 27. novembra 2014, sp. zn. 6 Co 569/2014, odvolacie konanie v predmetnej veci prerušil do právoplatného skončenia odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6 Co 132/2013

z dôvodu, že v tomto konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom namietala odňatie možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p., a žiadala, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) sa po zistení, že dovolanie podala v zákonom stanovenej lehote účastníčka konania, zaoberal predovšetkým skúmaním procesných podmienok (podmienok konania), za ktorých môže vo veci konať (§ 103 a nasl. O.s.p.), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký nedostatok podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 9 ods. 2 O.s.p. krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Predpokladom postupu podľa citovaných zákonných ustanovení je existencia právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v inštančnom postupe o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa v rámci prípustných riadnych opravných prostriedkov. Rozhodnutie krajského súdu o prerušení odvolacieho konania je síce rozhodnutím konečným, ale vydaným mimo rámec inštančného postupu, v ktorých prípadoch tento súd nerozhoduje ako súd druhého stupňa, a vychádzajúc z taxatívneho výpočtu prípadov uvedených v ustanovení § 9 ods. 2 O.s.p., ani ako súd prvého stupňa. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu teda nemožno podať riadny opravný prostriedok ani dovolanie ako opravný prostriedok mimoriadny.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2014, sp. zn. 6 Co 569/2014, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátane trov dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová